

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΗΒΩΝ ΚΑΙ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΓ΄ ΛΟΥΚΑ (25-11-2018)

ΠΛΟΥΤΟΣ ΦΤΩΧΕΙΑ ΚΑΙ ΧΕΙΜΩΝΑΣ

Κάθε χρόνο, όταν πλησιάζει ο χειμώνας και οι πτωχοί συνάνθρωποι μας πρόκειται να δοκιμαστούν πιο έντονα, λόγω των ειδικών προβλημάτων που θα αντιμετωπίσουν (σωστή στέγαση και καλή θέρμανση, ενδυμασία δε ανάλογη και τροφή πιο ικανοποιητική), η Εκκλησία μας φροντίζει και θέτει ευαγγελικά αναγνώσματα ανάλογα, τα οποία διαβάζονται κυρίως μέσα ή κοντά στο Νοέμβριο. Με τα αναγνώσματα αυτά στηλιτεύεται η απάνθρωπη συμπεριφορά των πλουσίων και γενικά η έλλειψη ενδιαφέροντος για τον πλησίον μας. Ζωγραφίζεται δε, πολύ ρωμαλέα και έντονα, η μαρτυρική ζωή των πτωχών. **Επισημαίνεται επίσης ο κίνδυνος του πλούτου**, όταν δεν τον αποκτούμε και δεν τον διαχειριζόμαστε σωστά, να επιφέρει την αιώνια απώλεια και καταστροφή της αληθινής και κατά Θεόν ευτυχίας μας.

Έτσι έχουμε:

α΄) Την παραβολή του πλουσίου και φτωχού Λαζάρου (Ε΄ Λουκά, 16,19-31), όπου παρουσιάζεται με τα πιο μελανά χρώματα η σκληρότητα και η αναληψία των πλουσίων και η μαρτυρική διαβίωση των ευπαθών ομάδων συνανθρώπων, όπως και η ανάλογη μεταφυσική τιμωρία και αμοιβή. Βεβαίως τονίζεται ότι η καλή αξιοποίηση του πλούτου, στο πρόσωπο του Αβραάμ, οδηγεί και αυτή στον παράδεισο. Δεν είναι τυχαίο ότι ένας που μαρτύρησε κυριολεκτικά λόγω φτώχειας και ασθένειας, εν τέλει αναπαύεται στον «κόλπο» του πλουσίου Αβραάμ, που είναι θα λέγαμε το κέντρο του παραδείσου.

β΄) Την περικοπή των Γαδαρηνών (ΣΤ΄ Λουκά, 8,26-39) όπου επισημαίνεται ο κίνδυνος να διώξουμε το Χριστό από τη ζωή μας, για να μη χαθούν τα άνομα και αμαρτωλά συμφέροντά μας. Οι Γαδαρηνοί, αν και βλέπουν τη θεραπεία του δαιμονισμένου συμπατριώτη τους, που μαρτυρούσε κυριολεκτικά ζώντας υπό την κατοχή του δαιμονίου, επειδή έχασαν δύο χιλιάδες γουρούνια (Μαρκ. 5,13), τα οποία εκτρέφανε παρά την απαγόρευση της Παλαιάς Διαθήκης, παρακαλούν τον Χριστό να φύγει από την περιοχή τους! Προτίμησαν τα γουρούνια από τον Χριστό. Τα κέρδη που τους απέφεραν από την αιώνια σωτηρία και ευτυχία.

γ΄) Την περικοπή της αναστάσεως της κόρης του αρχισυναγώγου Ιαίρου και θεραπεία της αιμορροούσας (Ζ΄ Λουκά, 8,40-56), όπου αποκαλύπτεται η αδυναμία των αξιωμάτων (Ιάειρος) και των χρημάτων (αιμορροούσα) να μας βοηθήσουν να αντιμετωπίσουμε το θάνατο και την ασθένεια. Ο Ιάειρος ήταν αρχισυνάγωγος με πλήθος γνωριμίες και μέσα, η δε αιμορροούσα ξόδευσε όλο το

βιός της για να θεραπευτεί και το μόνο που πέτυχε ήταν να την εκμεταλλευτούν ασυνείδητοι γιατροί και πολλά να πάθει από αυτούς, χωρίς να δει κανένα όφελος.

δ') Την παραβολή του Καλού Σαμαρείτη (Η' Λουκά, 10,25-37), όπου παρουσιάζεται πια πρέπει να είναι η συμπεριφορά μας σε κάθε εμπέριστατο πλησίον μας και τότε εμείς γινόμαστε ο σωστός πλησίον για τον εκάστοτε συνάνθρωπό μας. Η, πέρα από θρησκευτικές και εθνικές διαφορές, συνδρομή και βοήθεια των αναξιοπαθούντων αδελφών μας θα πρέπει να είναι το ιδανικό μας και το όνειρό μας.

ε') Την παραβολή του Αφρονος Πλουσίου (Θ' Λουκά), όπου αποδεικνύεται το άστοχο των ενεργειών μας, προκειμένου να αξιοποιήσουμε εγωιστικά και ανθρωποκεντρικά τον πλούτο μας και να εξασφαλίσουμε την ευτυχία μας, αδιαφορώντας για τις ανάγκες των αδελφών μας. Ίνδαλμά μας και στόχος μας θα πρέπει να είναι η αγάπη που «ου ζητεί τα εαυτής» (Α' Κορ. 13, 5). Δεν έχουμε δικαίωμα να ευτυχούμε μόνοι μας (Ραούλ Φολλερώ).

στ') Την περικοπή του Πλουσίου Νεανίσκου και Άρχοντος (ΙΓ' Λουκά, 12,16-21), όπου ένας συμπαθής και με πνευματικές αναζητήσεις, νέος (Ματθ. 19,22) και άρχοντας (Λκ. 18,18), εν τέλει γυρίζει την πλάτη του στο Χριστό, γιατί έχει σφιχτά και εγωιστικά αγκαλιάσει τον πλούτο του. Η διαπίστωση του Χριστού ότι «δυσκόλως οι τα χρήματα έχοντες εισελεύονται εις την βασιλείαν του Θεού! Ευκοπώτερον γαρ εστί κάμηλον δια τρυμαλιάς ραφίδος εισελθείν ή πλούσιον εις την βασιλείαν του Θεού εισελθείν» θα πρέπει να μας ανησυχήσει όλους, και πλουσίους αλλά και όσους ποθούν να γίνουν πλούσιοι.

Αυτές τις περικοπές θέτει ενώπιόν μας η Εκκλησία μας, όταν εισερχόμαστε στην περίοδο του χειμώνα, **για να συμπαθήσουμε περισσότερο τους εμπέριστατους αδελφούς μας, αλλά και για να μη καταλάβει τη ψυχή μας ο πνευματικός χειμώνας.**

Να ελπίζουμε στον Κύριο και όχι στο πορτοφόλι μας. Στη θεία πρόνοια και όχι στις καταθέσεις μας. Να λέμε «την πάσα ελπίδα μου εις σε ανατίθημι» και όχι στον μαμωνά.

Να επιζητούμε τον ουράνιο πλούτο και όχι τον υλικό. Διότι «όπου εστί ο θησαυρός υμών, εκεί και η καρδία υμών έσται» (Λκ. 12,34).

Να θυμόμαστε ότι είμαστε «πάροικοι και παρεπίδημοι» σ' αυτή τη ζωή και ότι ουδέν γήινο αγαθό είναι αιώνιο.

Να είμαστε έτοιμοι να ακολουθήσουμε το Χριστό, όπως υποσχεθήκαμε στο βάπτισμά μας, και όχι να τον αρνηθούμε, όπως ο πλούσιος νεανίσκος ή οι Γαδαρηνοί.

Να θυμόμαστε ότι «πλούσιοι επτώχευσαν και επείνασαν, οι δε εκζητούντες τον Κύριον ουκ ελαττωθήσονται παντός αγαθού», όπως ψάλλουμε στην ακολουθία της αρτοκλασίας.

Να μην είμαστε όπως οι άνθρωποι της εποχής του Νώε και του Λώτ που έτρωγαν και έπιναν, εμπορευόταν, αγόραζαν και πουλούσαν, φύτευαν και οικοδομούσαν, παντρευόταν και αρραβωνιαζόταν, αλλά είχαν γίνει σάρκες και δεν

είχαν κανένα μεταφυσικό ενδιαφέρον, με αποτέλεσμα να παραμένουν αμετανόητοι παρά τις σαφείς προειδοποιήσεις του Χριστού περί επικείμενης καταστροφής (Λουκ. 17,26-33).

Να μιμούμεθα τον Κύριό μας, που όπως λέγει ο Παύλος «επτώχευσε πλούσιους, ίνα υμείς τη εκείνου πτωχεία πλουτήσητε» (Β΄ Κορ. 8,9) και «εν μορφή Θεού υπάρχων... εαυτόν εκένωσεν μορφήν δούλου λαβών» (Φιλιπ. 2,6-7) για το χατίρι μας.

Και θα αδιαφορήσουμε εντελώς για τις προσωπικές υλικές ανάγκες μας; Όχι. Αλλά θα έχουμε σαν ασφαλή οδηγό στη ζωή μας τα λόγια του Χριστού: **«Ζητείτε πρώτον την βασιλείαν του Θεού και την δικαιοσύνην αυτού και ταύτα πάντα προστεθήσονται υμίν» (Ματθ. 6,33).**

Αρχιμ. Μελέτιος Απ. Βαδραχάνης